

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр.Перник, 23 октомври .2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 277/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на В.В.Б.,*** срещу заповед № 7332 от 10.07.2012г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД01-467 от 16.08.2012 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която е отказано изплащането на еднократна помощ по молба - декларация с вх. № 7332 от 07.06.2012г.. Жалбоподателката твърди, че оспорваният административен акт, потвърден при обжалването пред по-горния административен орган е незаконосъобразен и моли да бъде отменен.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, изразява доводи за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърден административния акт.

Административен съд - Перник, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от лице, което има правен интерес, поради което се дължи нейното разглеждане по същество

С оспорения акт на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - гр. Перник е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на постановление на Министерския съвет № 104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерско на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх. № 7332 от 07.06.2012г. подадена от В.В.Б.*** до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е поискано отпускането на еднократна помощ за възстановяване на щети от земетресението на 22.05.2012 г..

В административната преписка е приложен протокол от 05.07.2012 г. изготвен и подписан от Димитрова и Добрева, от който е видно, че във връзка с искането на жалбоподателя е извършена проверка. Констатациите на проверяващите са: *"минимални щети"*.

Със заповед № 7332 от 10.07.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник е отказано отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, като мотивите са *"щетите не изискват спешен ремонт"*.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "СП" – гр.Перник, който с решение № РД01-467/16.08.2012 г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като отпускането на еднократна помощ в размер на 325 лв. е една правна възможност, която следва да бъде реализирана при наличието на предпоставките за това. Мотивите на контролния орган са, че щетите, нанесени от земетресението не изискват спешен ремонт.

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на постановление на Министерския съвет №104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерство на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), като изплащането на помощите е възложено на Агенцията за социално подпомагане.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Процедурните правила установени с АПК и ЗСП, както и правилника за прилагането му не са спазени. На първо място не е ясно каква е процедурата по която са работили служителите на Д"СП" гр.Перник. Искането видно от молбата декларация е за отпускане на еднократна помощ. От посоченото като правно основание е видно, че това е предвидената в чл.16 от ПП на ЗСП помощ за задоволяване на инцидентно възникнали нужди. След издаването на заповедта е прилаган реда за обжалване предвиден по чл.13, ал.5 от ЗСП, т.е. задължително обжалване пред по горестоящия административен орган. Постановено е и решение от директора на РДСП гр.Перник. Липсват етапи от процедурата, които не са проведени или са предприети действия, които не могат да ги заместят. Не е изготвяна социална анкета, поради което не е ясно как е извършена преценката относно това дали следва да се отпусне поисканата помощ или не. Доколкото такава липсва, а са съставени протоколи от извършена проверка на място, то следва да се отбележи, че дори тези протоколи не са посочени в мотивите на административния акт. Директорът на Д"СП"-Перник не се е съобразил и с изискването на чл.13, ал.2 от ЗСП да обсъди всички данни и обстоятелства констатирани със социалната анкета, като извършването на тази преценка е задължение на административния орган, което не е спазено. При прилагането на чл.16 от ПП на ЗСП е особено важно да бъде налице мотивиране на действията на администрацията, тъй като отпускането на този вид помощи е правна възможност и изложените мотиви следва да обосновават защо тази помощ се отпуска или не, а такива мотиви въобще не са изложени. Горенаписаното е съществено нарушение на административно производствените правила и води до незаконосъобразност на постановения акт в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

В конкретиката на казуса следва да се отбележи, че Министерския съвет в постановление № 104 от 31.05.2012г. е разписал, че право на еднократна помощ имат лица и/или семейства, пострадали от земетресението на 22 май 2012г. без да поставя

допълнителни изисквания и да препраща към различни нормативни актове.

В случая е налице природно бедствие-земетресение, в следствие, на което се твърди, че са причинени щети на жилището на жалбоподателят. Поисканата еднократна помощ е за отстраняване на щетите от земетресението и е поискана по реда на постановление № 104 от 31.05.2012г. на МС, тоест в случая е неприложимо производството по ЗСП и ПП на ЗСП, защото не става въпрос за еднократна социална помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. При този извод следва, че акта е постановен в противоречие с материално правните разпоредби, което е отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Единствено изискване поставено в постановление № 104 от 30.05.2012г. е лицата и/или семействата да са пострадали от земетресението на 22 май 2012г.. В случая от приетите по делото доказателства изготвени в хода на административното производство се установява и състава приема, че имота на жалбоподателката е засегнат от станалото на 22.05.2012г. земетресение и следователно същата е правоимащо лице по смисъла на постановлението на МС, тъй като реално е претърпяла вреди. Констатациите отразени в констативния протокол, преформулирани в оспорваната заповед и редактирани в решението на по-горния административен орган са в смисъл, че са налице щети. Дали една щета е минимална и дали е необходим спешен ремонт, тези въпроси не са от компетенциите на социалните работници. Този извод се базира на представената по делото длъжностна характеристика, от която е видно, че служителите на социално подпомагане нямат задължения да преценяват вид и характер на щети. След като административния орган е приел, че са налице щети е следвало да ги установи по размер, а това се осъществява с механизмите уредени в АПК касателно извършване на оглед, експертиза и други административно производствени действия. След като този съществен момент не е изследван от административния орган въобще, а преценката е предоставена на него се налага отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК и връщане делото като преписка за ново произнасяне по молба декларация вх. № 7332 от 07.06.2012г. подадена от В.В.Б. ***с указание административния орган да установи вида и характера на щетите и въз основа на това да отпусне, респ. откаже еднократна помощ по Постановление № 104 на МС от 30.05.2012 г..

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В.В.Б.,***заповед № 7332 от 10.07.2012г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която е отказано изплащане на еднократна помощ на лица и/или семейства пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. по реда на ПМС № 104 от 30.05.2012г. на МС на РБ.

ВРЪЩА на административния орган делото като преписка за произнасяне съгласно дадените указания.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/